

Keď sa pod Moskvou večerí

Jozef Krištof

Prichádza noc májová,
stíchol sad.
Tma sa vkráda k nám do dverí,
tichým údolím
blúdim vtedy rád,
keď sa pod Moskvou večerí.
Tichým údolím blúdim
vtedy rád, keď sa
pod Moskvou večerí.

V divej riečke tichne a tichne prúd, hora mlčky
spí v páperí, neviem tvoj nežný úsmev zabudnúť,
keď sa pod Moskvou večerí. Naviem tvoj nežný
úsmev zabudnúť, keď sa pod Moskvou večerí.

Prečo na mňa tak divne pozeráš, bežíš pred mojím
objatím, kým nás noc schová pod svoj čierny plášť,
lúbosť láskou ti oplatím. Kým nás noc schová
pod svoj čierny plášť, lúbosť láskou ti oplatím.

Pozri, bledý úsvit už víta nás, východ jasný lúč
rozčerí, nesmieš zabudnúť chvíle plné krás,
keď sa pod Moskvou večerí. Nesmieš zabudnúť
chvíle plné krás, keď sa pod Moskvou večerí.